

Publicerad 2007-12-02 21:40 av Svante

En kväll då något mycket oväntat inträffade

FÖRSTA DELEN;

Den gamle arkeologen och den unge historikern höll på att forska sig igenom den gamla dammiga förfallna bostaden från den tid som (dom inte visste) hade kallats för tjugohundratalets början.

Denna eftermiddag hade dom undersökt den del av bostaden som för länge sedan hade kallats för \"vardagsrummet\" (fast det visste dom inte heller om). Som väntat var det såsom i resten av bostaden inga rester av mänskliga kroppar i vardagsrummet heller.

Men det fanns många saker i det gamla vardagsrummet. Hyllor fyllda med ihophäftade buntar av tunnt material, täckta med inpräntade obegripliga tecken och i vissa fall konstiga (men ibland inte fullt så obegripliga) bilder. Några bord. En väl insutten soffa. Några stolar. Bilder som konstigt nog inte var direkt på väggarna, utan på något separat material och därefter fastsatt på väggarna. Flera apparater, konstruktioner och annat konstigt.

Men det var en sak som fångade deras intresse mer än någonting annat i det forntida vardagsrummet.

Centralt placerad i rummet fanns en slags låda i underligt material, med större delen av framsidan täckt av något slags mörkt glas. Från baksidan stack det ut flera svarta tjocka trådar. Några svårdefinierade men vackra saker låg löst på den smala ovansidan. Dom vackra sakerna och lådans centrala placering med den gamla nötta soffan mittemot, gjorde att dom tänkte sig att den nog hade tjänstgjort som ett altare, eller kanske till och med en husgud.

På ett lågt bord vid soffan låg en liten avlång tingest i ungefär samma underliga material som lådan, den var täckt med andra smådelar på ena sidan, som en mosaik. Det kanske var en gammal ceremonistav, den såg i alla fall synnerligen utnött ut och låg väl i handen. Troligen hörde den ihop med lådan.

På bordet vid soffan fanns även två skålar, en större och en mindre, med något i som en gång kanske hade varit ätbart. Några förslutna hårda genomskinliga kärl som innehöll vätska fanns också på bordet, innehållet kanske en gång var drickbart. Här hade nog förberetts en offerritual? Flera genomskinliga glaskärl tydde på att detta var platsen för en offerritual.

Det började bli kväll. Arkeologen och historikern fann att det trots deras facklors sken började bli för mörkt för att forska vidare denna dag. Dom gick ut ur den förfallna bostaden, genom den snåriga växtligheten, satte sig vid lägerelden med dom andra, tillagade och åt kvällsvard. Där satt dom till sent under stjärnorna, pratade och begrundade om vad dom hade sett. Dom var övertygade om att dom hade kommit in till hemmets hjärta, där dåtidens människor hade haft sitt tempel och altare. Det kanske var en grupp människor som hade samlats där för en gemensam andakt innan dom försvann?

ANDRA DELEN, ELLER SNARARE DEN FÖRSTA;

Det var en vanlig fredagskväll. Nelvin var utsliten men belåten, han hade avslutat dagens hårda arbetspass efter en krävande men välgjord arbetsvecka på det kommunala arkivet där han hade sin anställning. Hans kompisar Oscar, Valentin och Alvin hade också jobbat/pluggat klart för den här veckan. Dom hade först skyfflat i sig varsitt stort skönt lass kebab ute på stan. På det vanliga kebabstället, där den supersöta mulliga tjejen med dom trevliga ögonen hade serverat dom. Nu skulle dom hem till honom och ha en kul grabbkväll framför TV:n, det väntades både fotbollsmatch, långfilm och underhållningsprogram. Föräldrarna var borta och hälsade på Mormor.

Stämningen var på topp, dom skämtade och skrattade högljutt. Nelvin kände nästan en andaktsfull känsla inför den efterlängttade trivsamma TV-kvällen med vännerna som han hade laddat upp sig inför hela den långa arbetsveckan. Dom kom hem till Nelvin, bullade upp med chips, dipp och läsk i vardagsrummet.

Men det blev inte alls som någon någonsin hade tänkt sig. Denna kväll så inträffade på Jorden under några få ögonblick den i absolut särklass mest omvälvande och katastrofala händelsen i mänsklighetens hela historia. Det blev ingen TV-kväll för Nelvin, Oscar, Valentin och Alvin. Faktum var att det snart inte fanns så många kvar över huvud taget som det skulle kunna inträffa någonting mer för någonsin alls.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Svante med Poeter.se id #4621 innehar upphovsrätten